2) управління страховими резервами за принципом ранжування проектів шляхом встановлення оптимальних обсягів категорія активів;

3) управління страховими тарифами;

4) управління стратегічним розвитком страхової компанії

5) управління видами операцій з перестрахування.

Список використаних джерел:

1. Сіренко І. Аналіз розвитку страхового ринку та оцінка його перспектив / І. Сіренко // Страхова справа. – 2009. – № 3 (35). – С. 23–25.

2. Филюк Г. Формування ефективного конкурентного середовища на страховому ринку України / Г. Филюк // Вісник Київського Національного університету ім. Т.Г. Шевченка. Серія "Економіка". – 2007. – № 94,95. – С. 33–36.

3. Райзберг Б.А. Современный экономический словарь / Б.А. Райзберг, Л.Ш. Лозовский, Е.Б. Стародубцева. – М.: ИНФРА-М, 2002. – 480 с.

4. Завербний А.С. Особливості формування системи управління страховою діяльністю на засадах функціонального підходу / А.С. Завербний, Н.В. Заверб-на // Вісник Національного університету "Львівська політехніка" Серія "Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку". – 2008. – № 264. – С. 37–42.

5. Концепція запровадження пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами та Програма розвитку системи пруденційного нагляду за небанківськими фінансовими установами, затверджені Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України № 585 від 15.07.2010 р.

Червякова С.В.

Українська академія банківської справи Національного банку України

РОЛЬ АНДЕРРАЙТЕРА В ЕМІСІЙНОМУ ПРОЦЕСІ

У найближчій перспективі українська економіка має всі шанси для переходу до стабільного економічного зростання, яке вимагає залучення значного обсягу інвестицій. Забезпечити зростання власного капіталу може, перш за все, ринок цінних паперів через механізм первинного публічного розміщення акцій – Initial Public Offering (IPO). Складність із залучення інвестицій шляхом IPO в реальний сектор економіки викликана рядом факторів, одним із яких є проблема раціонального та ефективного розподілу функцій і практичних аспектів між учасниками андерайтингу на вітчизняному ринку цінних паперів, введення нових учасників, зокрема фінансового консультанта, який певною мірою дублює функції андеррайтера.

Дослідження українського ринку цінних паперів свідчить про неготовність

частини компаній до організації емісії. Аналіз факторів, які впливають на ефективність проведенні IPO виявив основні причини, а саме:

– неврегульованість відносин з державними органами з питань фіксації прав власності, податкових платежів, антимонопольного регулювання;

– нерозвиненість інфраструктури фондового ринку України;

– фінансово-економічна непідготовленість емітента до випуску цінних паперів, розсіювання активів, зобов'язань, грошових потоків між багатьма компаніями, низькі розміри власного капіталу;

– відсутність стратегії розвитку, просування продукції емітента і брендів на ринок, недостатній рівень маркетингу;

– внутрішньокорпоративна боротьба, конфлікти інтересів, незацікавленість менеджменту компанії в емісії цінних паперів [1].

Ці причини ведуть до того, що процес виходу компаній на IPO затягується в часі, а також зростають витрати в ході емісії. У цих умовах підвищується роль і масштаби практичної діяльності андеррайтера.

Основний посередник між компанією та інвесторами – андеррайтер. Відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність» андеррайтинг – це купівля на первинному ринку цінних паперів з наступним їх перепродажем інвесторам; укладання договору про гарантування повного або часткового продажу цінних паперів емітента інвесторам, про повний або частковий їх викуп за фіксованою ціною з наступним перепродажем або про накладання на покупця обов'язку робити все можливе, щоб продати якомога більше цінних паперів, не беручи зобов'язання придбати будь-які цінні папери, що не були продані [3].

Андеррайтинг як специфічна діяльність на фондовому ринку України викликає дедалі більший інтерес серед професійних торговців цінними паперами. Основні завдання андеррайтера – вибір схеми IPO, аналіз емітента, підготовка та здійснення всіх юридичних процедур, інформаційний супровід, залучення інвесторів, організація роботи інших посередників, які допомагають в процесі підготовки та проведення IPO. Ключовий момент у діяльності андеррайтера – визначення ціни пропозиції акцій [2].

Аналіз функцій андеррайтера підтверджує необхідність спеціалізації і визнання зростаючої ролі андеррайтера в емісійному процесі.

Як показало дослідження, практичний досвід реалізації цінних паперів виявив окремі протиріччя у взаємодії учасників емісійного процесу, що призводить до конфліктів, що виходить за рамки конструктивності. З метою виключення зазначених явищ нами було здійснено уточнення ролі учасників емісійного процесу на основі аналізу їх прав, обов'язків, масштабів виконуваних практичних дій по кожному блоку емісії (табл. 1).

Таблиця 1. Функції учасників емісійного процесу

Етапи IPO	Емітент	Андеррайтер	Фінансовий консультант
Концепція здійснення первинного розміщення	Основна (цілі)	Основна (концепція розвитку)	–
Етапи IPO	Емітент	Андеррайтер	Фінансовий консультант
Підготовка проспекта цінних паперів	Допоміжна	Основна	Допоміжна
Державна реєстрація цінних паперів	Допоміжна	Основна	–
Розкриття інформації, яка знаходиться в проспекті цінних паперів	Допоміжна	Основна	Допоміжна
Розміщення (продаж) цінних паперів	Допоміжна	Основна	–
Подання звіту про підсумки емісії	Допоміжна	Основна	–
Розкриття інформації у звітах про результати проведення емісії	Основна	–	–
Внесення змін до Статуту	Основна	–	–

Таким чином, на сьогодні в Україні фактично відсутній системний підхід в організації роботи андерайтера. Проведений аналіз питання функцій андеррайтера в процесі IPO дозволило визначити основну роль андеррайтера. Для розширення його практичної діяльності було запропоновано передати функції фінансового консультанта андеррайтеру, а деякі функції – передати на спільне виконання андеррайтера та емітента на умовах функціональної доповнюваності. Ці заходи дозволять попередити дублювання функцій, підвищити правову та фінансову відповідальність учасників, що забезпечить перехід на більш якісний рівень виконання своїх функцій.

Список використаних джерел:

1. Кмузов А.Ю. Коммерческие банки-андеррайтеры на фондовом рынке / А.Ю. Кмузов // Современные аспекты экономики. – 2003. – № 23. – С. 23–35.

2. Лукашов А.В. Процесс приобретения капитала: первичное публичное размещение акций компании (IPO) / А.В. Лукашов // Управление корпоративными финансами. – 2004. – № 4. – С. 21–41.

3. Маслова-Юрченко К. Визначення андеррайтингу в законодавстві України / К. Маслова-Юрченко // Цивільне право. – 2009. – № 10. – С. 106–109.

Червякова, С.В. Роль андеррайтера в емісійному процесі [Текст] / С.В. Червякова // Сучасні проблеми інноваційного розвитку держави: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (11-12 листопада 2010 р.): у 4 т. - Дніпропетровськ: ДНУ, 2010. – Т. 2. - С. 150-152.